

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Meditationes vitae Christi

Pseudo-Bonaventura

[Straßburg], [um 1496]

Quomodo dominus Iesus predixit iudeis quod ecclesia devolvere et gentiles per similitudinem cultorum vinee qui filium domini sui occiderunt. Matthei. xxi. Luce. xx. Marci. xii. Capitulum. XLVIII

[urn:nbn:de:bsz:31-289983](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-289983)

pars optima est q̄ nō auferet. **S**o-
nū em̄ acquirit gaudiū q̄ bene mi-
nistrauerit. Et melior forte q̄ bene
deo vacauerit. **O**prim⁹ aut̄ q̄ per-
fect⁹ est in vtroq; . Et his sumit vi-
tā p̄templatiuā preferenda actiue.
Que aut̄ sit maioris meriti d̄s nō
uit: credere tñ qui fert amore ma-
iori magis meret: s; p̄templatiua cō-
munit̄ videt̄ magis affici ad amo-
rē: et maxime in specularōe dñi frui
deo p̄uersari: cū deo voluntatē ei⁹
agnoscere: q̄ ad p̄templatiū p̄tinēt.
Et h̄ vident̄ tenere sancti: q; p̄empla-
tiua sit maioris meriti. **S**z quicqd
fuerit d̄s vult d̄ vtrūq;. **E**t sic mul-
ta membra in eodē corpe nō habēt
eundē actū: ita nos multos in cor-
pore ecclie multis modis oportet
seruire deo. **E**t nō oib; idē spūs da-
tur: s; alijs dat̄ sermo sapientie rē.
Anusq; q̄ in sua vocatiōe p̄ma-
near: vt q̄ aptus est p̄templatiōi mo-
ret̄ in ea: q̄ vero ministerio p̄miti: ex-
erceat se i illo. **N**am et dñs sicut di-
xit q; **M**aria optimā partē elegit.
sic **P**etro suas oues cōmendauit:
cū ter a hoc impressit: **P**asce oues
meas. **D**uculq; d̄ dicit̄ **B**ernh.
Quāuis plures d̄ q; p̄templator
soli deo vacare debet: et nō obmitte-
re: h̄ est vez generaliter s; nō semp.
Nam p̄ter etiā q̄s a iocūda p̄em-
platōe se ad tps separat: et se recipit
in actiua. **P**rima causa est: p̄ter lu-
crū aiaz: vt habet̄ d̄. quō p̄empla-
tiua p̄cedit sc̄dam partē actiue.
Sciens em̄ sponsa voluntatē sp̄s
si zelantis aiaz salutē: erit ad tps
cū necessariū est ad ip̄a operandā:
et postea redit ad p̄templatōes. **S**c̄da
rōne officij i ministeris. **N**am cū p̄e-
latus subditoz necessitatiu; habet

intendere: omittit tūc p̄templatiō-
nē. **E**n̄ dicit̄ **B**ernbar. in tali casu.
Non querā q̄ mea sunt neq; qd̄ est
vile mibi: s; qd̄ vultis id mibi vti-
le iudicabo. **I**d solū deprecor vt si
at illis acceptū fructuosūq; mini-
steriū meū: si forte ex h̄ in die mala
inueniā miscdiās in ocul' p̄is eoz.
Dicit etiā q; dū cōperit aliqd̄ p̄fe-
cisse ex suis meritis: tunc nō piget
p̄tulisse curā. **S**ymonis ocio p̄-
prio et quieti: vt cum hō iracundus
murat in mirē: et superbo in humilē
pusillanīm⁹ in fortē rē. **T**ertia qm̄
more suo recedere sponte nō sentit
aia solitas p̄solatiōes: vadit em̄ et
redit sp̄s p̄ suo velle: vt dictum
est: qm̄ voluerit facere **I**esum regē:
et cū recedit: aia languet et deside-
rio eius: et toto conatu suo reuocat
eū dicens. **R**euertere dilecte mi.
Et sic nec tūc redijt: vocat sodales sp̄s
si in auxiliū sui. i. angelos: et dicit.
Adiuro vos filie hierusalē: si vide-
ritis dilectū meū nunciare ei: q; a
more languet. **S**i nec sic redire di-
gnat̄: aia tūc sciens voluntatē sp̄s
si: reductit se in actiua vt vel sic fru-
ctificet sp̄s: q; nō decet p̄empla-
tiū esse desidiosum. **E**t hec de p̄te
platiōe dicta sufficiāt.

Quomodo dñs **I**esus p̄-
dixit iudeis q; ecclia deuo-
luere et gentiles per similitu-
dinem cultoz vinee qui fili-
um dñi sui occiderunt. **M**at-
th. xxi. **L**uce. xx. **M**arci. xij.

Ca. XLVIII

Dominus ac redēpro: n̄ se-
lans aiaz salutē p̄ q̄b; ve-
nerat posturus aiam suā:

oibz modis nitēas ad serrabere:
 ⁊ de inimico ⁊ fau. ab eripere. **U**n
 nitēbat aliqñ sermōibz blandis ⁊
 humilibz: qñq; ininis ⁊ terroribz:
 sic variās modos ⁊ remedia salutē
 prout expedire videbat p loco ⁊ tpe
 ⁊ audientū virtute: i hoc aut loco
 fuit vsus ꝓtra phariseos ⁊ ꝓncipes
 verbis duris: ⁊ exēplo terribili tan
 q; iusto ⁊ veroꝝ eidem ipi tulerint
 ꝓtra se sniam. **P**roposuit at eis pa
 rabolā d̄ cultoribz vinee: q; dñi nū/
 cios veniētes ꝓ fructibz occiderūt
 ⁊ etiā filiū eius. **Q**uerētes autē ab
 illis q; pena digni erāt: dño n̄ dēst
 malos male perdet: ⁊ vineā suā lo/
 cabit alijs agricolis. **E**t dñs iesus
 approbās intrulit. **S**ic aufere a vo
 bis regnū dei: ⁊ dabit̄ genti faciēti
 fruct⁹ eius gentilibz. s. ex qb; sum⁹
 nos ⁊ v̄lis ecclia. **I**nterposuit etiā
 exēplū d̄ lapide āgulari q; fecit rps
 q; debebat iudeos ꝓfringere. **T**unc
 ipi intelligētes q; d̄ ipis essent hee
 parabolē nō corēcti: s; magis irati
 sunt: q; eos excecauerat eoz mali/
 cia. **C**ōspice eū in ꝓdictis quidē hu
 militer sedentē inter illos nepha/
 rios: n̄ cū auctoritate loquentē: et
 cū potestate ac vigore virtutis de/
 nunciante eis casum ꝓpriū.

Quomodo voluerūt cape
 re dñm Iesum in sermone.
 Matthei. xxij. Luce. xx. Mar
 ci. iij.

Ca. XLIX

Fuit ml̄ris modis nitēbat
 dñs Iesus opari salutē iu
 deoz: sic econuerso illi qb;
 oibz poterāt modis conabant ad
 illius destructionē ⁊ interitiū. **C**ogi
 tauert̄ gē eū decipere: s; defecēre serui/
 tantes scrutiniū. **D**isert̄ at delibe

rato ꝓ filio discipulos suos cū fa/
 miliariū. **P**erodis regis vt quere
 rent: **S**i liceat censum dari cesari:
 an nō. **C**ogitauerūt ei q; ex h̄ redde/
 rēt eū crosum: v̄l cesari vel turbis
 iudeoz: q̄si nō posset nisi ꝓ se r̄nde/
 re. **A**t tpe scrutator: cordiū cogno/
 scēs eoz maliciā r̄ndit. q; q; ad deū
 deo: ⁊ q; ad cesarē cesari redderent.
 vocās eos hypocritas: q; v̄b̄ blā/
 dis: ⁊ aīo fallaci loq̄bant. **I**lli autē
 sua intentōe fraudati cū verēcūdia
 recesserūt. **C**ōspice ipm ⁊ attēde vt s̄
Et etiā ꝓsidera h̄: q; nō vult dñs q;
 plati ⁊ dñi ꝓpales in suo debito de
 fraudentur. **U**n ꝓctm̄ est non sol/
 uere pedagū ⁊ gabellas: q; ꝓ dños
 ꝓpales debite ⁊ eq̄lter ordinant̄.

De ceco in hierico illumi
 nato a dño Iesu. **M**ath. xx.
Marci. x. **L**uce. xviij. **C**a. L.

Emnissim⁹ dñs ex nimia
 charitate d̄ sinu patris ꝓ
 nostra salute descendit: sci/
 ensq; q; tempus visitatiōis sue in/
 stabat ad eundū vsus hierusalē ꝓ
 ipa passiōe suscipienda se parauit
 quā discipulis etiā tunc ꝓdixit: s;
 nō intellexerūt eū. **C**um autē appo/
 pinquaret hierico: cecus quidā se/
 debat secus viam mendicās. **C**um
 autē intelligeret a turbis Iesum in
 de trāsire: fortiter cepit clamare mi
 serico: diā. **E**t licet increparet a tur
 ba: nō verēcundabat̄ nec racebat.
Ad cuius fidē ⁊ fauorē dñs Iesus
 respiciens: fecit eum adductū ad ses
 ⁊ ait. **Q**uid vis vt faciam tibi? **D**
 dulcissimū verbū. **Q**uid vis vt fa/
 ciā tibi? **C**ecus ad eū. **D**ñe v̄videā
 lumē. **E**t ꝓ dñs ꝓcessit dicens. **R**e
 spice. ⁊ sic eū illuminauit. **C**ōspice dñs